

ΡΟΔΟΘΕΑ ΜΗΛΑΤΟΥ

ΓΙΑ ΟΛΑ
ΦΤΑΙΕΙ
ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

εκδόσεις
**Μιχαήλ
Σιδερη**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ : Ροδοθέα Μηλάτου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ : Ευγενία Γάλλου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ : Ατελιέ εκδόσεων
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ : Ατελιέ εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Ιούλιος 2023

ISBN: 978-960-468-342-0

© Copyright

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ

A. Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια 106 81, Αθήνα

Τηλ.: 210 3301161-2-3, fax: 210 3301164

e-mail: info@siderisbooks.gr

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

<https://linktr.ee/m.siderisbooks>

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού περιεχομένου ή μέρους αυτού σε οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μη, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα και του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Το βιβλίο της Ροδοθέας Μηλάτου Για όλα φτάνει το Παρίσι είχε κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις «ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» τον Ιούλιο του 2012

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενήλικους με επιμέλεια και σωστή προσέγγιση στη γνώση και στη φιλαναγνωσία. Προβάλλονται, διαφημίζονται, προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς - Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο

Στους γονείς μου
και στους αγαπημένους
που δεν είναι πια κοντά μας
αλλά ζουν στην καρδιά μας.

«Πίνουμε ακόμα και όταν δεν διψάμε και κάνουμε έρωτα όλες τις εποχές, κυρία μου· μόνο αυτό μας κάνει να ξεχωρίζουμε από τα άλλα ζώα».

~ Καρόν ντε Μπομαρσέ, (1732-1799)

Γάλλος θεατρικός συγγραφέας

«Ας έχουμε φαντασία, θάρρος, εκπλήξεις, μαγεία-πάνω από όλα τρυφερότητα, στοργή!»

~ Ζορζ Μπιζέ, (1838 -1875)

Γάλλος συνθέτης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	Με Θέα το Ηφαίστειο, το Οινοποιείο στη Σαντορίνη και οι Πρώτες Εντυπώσεις.....	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	Ραντεβού στο Μέγαρο Μουσικής και Τζαζ και Όχι Μόνο	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	Δώδεκα Μήνες και Δύο Μέρες και Νέα Αρχή.....	52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	Η Επόμενη Μέρα, Ένα Τρίο Ίσως; Και Οι Ξανθιές Διασκεδάζουν Περισσότερο;	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	Ραντεβού και Καρδιακή Προσβολή και Οι Διακοπές των Ευχαριστιών.....	72

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	Έγγαμος βίος, Κυτταρίτιδα και Εσώρουχα «Βικτόριας Σίικρετ»	82
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	Σοκολατένια «Γκατό» και Σέξι Γάλλοι	91
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	Σημαντικά Μαθήματα, η Βαφτιστήρα και Τα Πάνω-Κάτω	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9	Η «Άλλη», Θα Επιβιώσω και Κλαμπ στη Βασίλη	114
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10	Καλωσόρισες στο Παρίσι, Φιλενάδα!.....	134
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11	Πανσιόν στη Σαντορίνη και ο Απόλλωνας για Εραστής	159
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12	Η «Οικία των Γυναικών», το Κολιέ και Υπερμεγέθη Στήθη.....	173
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13	Το Κλαμπ των Αποτυχημένων και Διαμέρισμα στο Παρίσι.....	196
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14	«Μου Λείπεις», Λαμόγια Φίλοι και Πρώην Σύζυγοι.....	212
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15	Με Τίνος το Μέρος Είσαι, Μαμά; Μπισκότα Λεμόνι και Γκαλερί στο Μαρέ	220

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16	Ραντεβού στη Βενετία, Καφέ «Φλοριάν» και «Αυτό Είναι μια Άλλη Ιστορία»	229
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17	Το Απόλυτο Μπέρδεμα, Άρωμα Τσίλι και Παλιά Κλασσικά	249
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18	Η Προξενήτρα «Τα ΄κανε Θάλασσα!».....	261
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19	Αθήνα, Μπουζούκια και οι Σχέσεις Είναι σαν τα Σταφύλια	273
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20	Ο Διάβολος που Ξέρω, Έχω Κολλήσει Μαζί σου και Βόλτα στον Σηκουάνα.....	299
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21	Μαθήματα Γαλλικών, Τι Σημαίνει ένα Όνομα και Δεσμεύσεις και Ορμόνες	311
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22	Νέος και Ερωτευμένος στο Παρίσι, «Καφέ ντε Φλορ» και Φύγε από τον Δρόμο μου, Κυρά μου!.....	329
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23	Μικρός Κόσμος, Παλιά Κάβα και οι Σκεπές της Σαν Ζερμέν	349
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24	Πικάσο, Ερρίκος ο Τέταρτος και ο Καλύτερος Τρόπος να Σερβίρεις Χαβιάρι.....	365
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25	Γι' Αυτό Είναι οι Φίλοι και η Σοκολάτα Δεν Είναι Πολυτέλεια	381
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26	Το «Μουσείο του Κρασιού» και Πάλι Ρεζίλι Γίναμε!	392
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27	Σεξ και Κεκάκια Κανέλας, Το Τελειωτικό Χτύπημα και Μεσάνυχτα στο Λούβρο	400
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28	Αφρόλουτρο Σοκολάτα, Ερπετό Μήκους Οχτώ Μέτρων και Ίσως Μπλέξω Χειρότερα....	412
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29	Πρόταση Γάμου, Χαμάμ και Φέρ' τε κι Άλλη Μπίρα, Παρακαλώ!	422
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30	Δεν Είναι Αλήθεια! Και Γιατί να Πέφτουν Όλα Μαζεμένα;	432
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31	Πώς να Γιατρέψεις μια Πληγωμένη Καρδιά και Άλλες Συμβουλές, «Γουίνι δε Που» και η Καρδιά του Παρισιού Χτυπάει στο Μαρέ ..	440

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32	Μοχίτο με Μέντα, Αυτά Έχει η Ζωή και Μπορώ να Ζήσω Χωρίς το Παρίσι;	452
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33	Άξιζε το Ταξίδι, Αεροδρόμιο «Σαρλ ντε Γκολ» και Τι στα Κομμάτια Γίνεται;	459
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34	Στην Αγάπη Το Πολύ Δεν Είναι Αρκετό, Σαμπάνια «Κριστάλ» και Τρύγος τον Σεπτέμβρη	465

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

1.

Με Θέα το Ηφαίστειο, το Οινοποιείο
στη Σαντορίνη και οι Πρώτες Εντυπώσεις

Μάντι

Καμιά φορά τα πιο απλά πράγματα μπορούν να γίνουν φοβερά πολύπλοκα. Σήμερα το πρωί, ας πούμε. Το μόνο που ήθελα ήταν να περάσω μια ήσυχη μέρα για αλλαγή. Σκέψεις, όπως «Για να δούμε, αφού έτσι κι αλλιώς η ζωή μου είναι που είναι ένα πολύπρακτο δράμα αυτή τη στιγμή, γιατί να μην τη φορτώσω με ένα ακόμα πρόβλημα;», δεν είχαν περάσει απ' το μυαλό μου. Δεν ήταν ότι μου ήρθε έτσι ξαφνικά να αναρωτηθώ «Τι λες, Μάντι, μήπως θα ήταν καλή ιδέα να ερωτευτείς παράφορα ή να πας να σαλιάρεις από κάνα γκρεμό-κατάλληλη σύγκριση κατά τη γνώμη μου-με έναν απίστευτα όμορφο άντρα σ' αυτό το εξωτικό νησί; Και μην ανησυχείς για δεσμεύσεις γιατί, απλά, δεν πρόκειται να τον ξαναδείς ποτέ». Τίποτα τέτοιο. Κι όμως, αυτό ακριβώς έγινε, μόνο που δεν το συνειδητοποίησα απ' την αρχή. Απ' ό,τι φαίνεται, τα δικά μου βάσανα δεν έχουν τελειωμό.

Αυτό το γαλάνιο καλοκαιρινό πρωινό το μόνο που αποζητούσα ήταν να ξυπνήσω αργά, να χασομερήσω στην τραπεζαρία παρέα με μερικά κρουασάν και καφέ «ο λε»¹, μετά να ξαναγεμίσω την κούπα μου, να αποσυρθώ στο αγαπημένο μου σημείο στο μπαλκόνι και να χαλαρώσω. Κι αυτό ακριβώς κάνω. Στο βάθος του ορίζοντα, το περίγραμμα του ηφαιστείου αναδύεται μέσα από τη θάλασσα σαν μπρούντζος που αστράφτει στο πρωινό φως.

1 «au lait» = με γάλα.

Είμαι τρεις μέρες εδώ κι όμως δεν έχω συνηθίσει ακόμα την υπέροχη αυτή θέα. Έχει κάτι αυτό το μέρος, κάτι εξωπραγματικό που ξεπερνά τα όρια της ομορφιάς. Κάτι που μιλάει στην ψυχή. Νιώθω ταραχή και μόνο που βρίσκομαι εδώ.

«Δεν υπάρχει καλύτερη θέα απ' αυτή».

«Το ξέρω» απαντάω σχεδόν ενοχλημένη και ανακάθομαι βιαστικά. Δεν μ' αρέσει αυτή η εισβολή. Από την άλλη βέβαια, η φωνή είναι βαθιά, πλούσια, αρρενωπή... πολύ σέξι. Και μήπως διέκρινα αγγλική προφορά; Μού εξάπτει την περιέργεια. Στρέφομαι προς το μέρος της και σχεδόν μένω άναυδη! Ο ξένος μοιάζει καταπληκτικά με τον Τζορτζ Κλούνεϊ. Πλάκα μου κάνεις! Τον κοιτάζω επίμονα γεμάτη δυσπιστία. Τα βλέμματά μας συναντιούνται. Μετακινούμαι στην καρέκλα μου, ψάχνοντας κάτι να κάνω, ενώ εύχομαι με όλη μου την ψυχή να μη φαίνεται πόσο αγχωμένη νιώθω. Δεν έχω ιδέα τι με έπιασε ξαφνικά. Και τώρα τι κάνουμε; «Χρειάζομαι κι άλλο καφέ» ανακοινώνω-χωρίς να υπάρχει λόγος-, παίρνω την κούπα μου και σπκώνομαι βιαστικά για να βρω καταφύγιο στην τραπεζαρία.

Καθώς κάνω να φύγω, τα ολοκαίνουργια Μπέτσι Τζόνσον σανδάλια μου, που τα πρωτοφόρεσα σήμερα το πρωί και δεν είναι συνηθισμένα σε καλογουαλισμένα πλακάκια, γλιστρούν κάτω απ' τα πόδια μου και με στέλνουν κατευθείαν με το κεφάλι προς την μπαλκονόπορτα. Χτυπάω με ορμή τον δεξί μου ώμο στον τοίχο, αλλά καταφέρνω να κρατήσω με το ένα χέρι την κούπα με τον καφέ και με το άλλο το μπράτσο του ξένου που είναι κοντά. Με αρπάζει αμέσως, ευτυχώς, και με κρατάει όρθια. Με σώζει όχι μόνο απ' το να σπάσω το κεφάλι μου αλλά, ακόμα χειρότερα, απ' το να πεθάνω από ντροπή αφού, έτσι όπως επιτάχυνα, θα στροβιλιζόμουν ανεξέλεγκτα και σίγουρα θα κατέληγα να σωριαστώ φαρδιά-πλατιά στο πάτωμα. Όχι, δεν είναι δυνατόν! Μου έρχεται να λιποθυμήσω από το σοκ. Ο άγνωστος άντρας με κρατάει ακόμα σφιχτά. Ή μήπως εγώ κρατάω εκείνον; Όπως και να' χει, είμαστε σχεδόν ο

ένας στην αγκαλιά του άλλου. Και δεν έχουμε ακόμα πει ούτε τα βασικά! Νιώθω φοβερή ντροπή. Και πόνο. Ρεζίλι έγινα. Δεν μπορώ να το πιστέψω.

«Καλά είσαι;» ο άγνωστος τρίβει τον ώμο μου, που έχει ήδη κοκκινίσει, για να βεβαιωθεί ότι δεν έχω σπάσει κανένα κόκαλο. Θα υπάρχει μελανιά εκεί αύριο σίγουρα. «Πάω να φέρω πάγο» λέει και εξαφανίζεται στην τραπεζαρία.

«Τέλεια» γρυλίζω, καθώς σέρνομαι πίσω στην καρέκλα μου. *Να πάρει η ευχή!* Τρεις μόνο μέρες είμαι εδώ και νιώθω ήδη εξουθενωμένη. Εντάξει, όχι ακριβώς. Ντροπιασμένη, ναι. Πεισματωμένη. Και απελευθερωμένη. Φυσικά, αυτός είναι ο νέος μου εαυτός. Ο παλιός δεν θα ονειρευόταν καν να κάνει ρομαντικές σκέψεις για έναν τέλειο άγνωστο, όσο «καυτός» κι αν ήταν. Ο παλιός μου εαυτός θα ήταν ακόμα στην Ατλάντα και θα παράπαιε σε έναν κουρασμένο γάμο με τον λάθος άντρα.

«Ορίστε. Βάλ' το στον ώμο σου για λίγο. Θα σταματήσει το πρήξιμο». Ο άγνωστος ακουμπά προσεκτικά μια πετσέτα με πάγο στον ώμο μου.

«Ευχαριστώ». *Θεέ μου, είναι πανέμορφος!* Η τελειότητα προσωποποιημένη και σοκολατένια μάτια θανατηφόρα. Τελικά, αποθέτω την κούπα με τον καφέ μου.

Η Ζωή, η εννιάχρονη κόρη της ιδιοκτήτριας, που με έχει πάρει με πολύ καλό μάτι και με ακολουθεί παντού, εμφανίζεται ξαφνικά. «Αυτός είναι ο Δημήτρης» με πληροφορεί, δείχνοντας τον ξένο. Μού δίνει έτσι μια εξαιρετική ευκαιρία να τον περιεργαστώ καλύτερα. *Πολύ καλός!* «Κι αυτή είναι η Μάντι» τού λέει, δείχνοντας εμένα.

«Ευχαριστώ για τις συστάσεις, Ζωή» λέει ο Δημήτρης. Οι λεπτές γραμμές γύρω απ' τα μάτια του βαθαίνουν καθώς χαμογελάει στο κοριτσάκι, αλλά έχω την αίσθηση ότι χαμογελάει για μένα. *Λατρεύω την προφορά του!* Στρέφει το βλέμμα προς το μέρος μου. «Καλημέρα» λέει χαμογελώντας.